

Ostravská výzva
učiněná Křesťanským společenstvím, o. s.,
delegátům Světové luterské federace shromážděným v Ostravě
dne 12. května 2012

„Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ (2 Tm 3,16-17)

Základní zásadou, na níž spočívala luterská teologie, byla zásada *sola Scriptura*. Tato zásada odkazuje k autoritě Písma svatého, sloužícího jako nejvyšší norma všeho, co se vyučuje, vyznává a praktikuje v církvi.

S velkou lítostí proto pozorujeme, že mnohé luterské církve (zejména v Evropě a Severní Americe) opustily tuto zásadu a jejich vztah k Písmu je horší než byl vztah římské církve k Písmu v dobách Lutherovy reformace. Jejich nesprávnými postupy při výkladu Bible je pokřiveno či zcela vyprázdněno její poselství.

V posledních letech se to projevuje zřetelně kupříkladu v tom, že takovéto církve schvalují a homosexuální svazky a žehnají lidem k životu v hříchu. To co Písmo nazývá hříchem, liberální teologové nazývají alternativním způsobem projevování lásky. Platí o nich slova apoštola Petra:

V Božím lidu bývali ovšem i lživí proroci; tak i mezi vámi budou lživí učitelé, kteří budou záłudně zavádět zhoubné nauky a budou popírat Panovníka, který je vykoupil. Tím na sebe uvedou náhlou zhoubu.(2 Pe 2,1)

Jsme přesvědčeni, že ti, kdo neuznávají autoritu neomylného Písma svatého, nejenže pozbyli právo nazývat se luterány, nýbrž i křesťany. Jestliže se v rámci Světové luterské federace sdružujeme s těmi, které pokládáme za heretiky či odpadlíky, jaké má toto společenství smysl? Jaký z něho může vzejít užitek?

Vyzýváme představitele Světové luterské federace, aby přestali předstírat jednotu, která neexistuje. Je načase nazvat věci pravými jmény. Je načase říci, že v rámci Světové luterské federace se nacházejí církve, které nemají spolu nic společného, snad až na nějakou dávnou historickou či kulturní vazbu. Evropské a severoamerické církve mohou nadále v rámci SLF prosazovat svou nebiblickou teologii, předstírat jednotu a ignorovat hlasy církví, zejména z Afriky, Asie či Latisnké Ameriky, které chtějí zvěstovat v tomto světě čisté Slovo Boží. Pokud nedojde k žádné změně, povede to k tomu, že církve věrné Písmu budou Světovou luterskou federaci opouštět, a my věříme, že mezi nimi bude i církev naše. Jinou cestou může být umožnění církvím, které jsou věrné Písmu a odkazu reformace, utvořit v rámci SLF vlastní užší společenství, kde budou moci prožívat bratrskou jednotu v pravdě a lásce; takováto

jednota je totiž v rámci celé organizace nemožná. Anebo je zde ještě třetí cesta. Je to cesta vytyčená slovy samotného Pána církve, který i dnes volá ty z Vás, představitelů luterských církví v Evropě, kdo jste zpronevěřilými vůdci, lživými učiteli a svůdci nepatrných, k pokání:

„Rozpomeň se, odkud jsi klesl, vrať se a jednej jako dřív. Ne-li, přijdu na tebe a pohnu tvým svícem z jeho místa, jestliže se neobrátíš.“ (Zj 2,5)

Křesťanské společenství, o. s., je vnitromisijním hnutím ve Slezské církvi evangelické augsburského vyznání v České republice. Vzniklo na počátku 20. století z požehnaného duchovního probuzení, které dal Bůh na Těšínsku. Mezi jeho základní cíle patří praktické uskutečňování zásady všeobecného kněžství všech křesťanů.